

שלישיית הגנשים זהה לצמד השלושה, זה כבר לא מעניינם. מי שמתבלבל — משלם בשביל כך. ומי באמת מסתתר מאחורי השם צמד ה' שלושה? שלושה זמרים שלא מתפרנסים, בדרך כלל, רק מקולם הערב. אחד מהם — אריה דקס — הוא בעל בית-מלאכה מכני בחיפה, ובצידו של בית-המלאכה יש לו גם חנות למימכר מצדנים. השני — נתן גבעול — הוא גם אמרן וגם סקיד בעיריית חיפה.

זמר פפה

בשביל נשים, מוכן הרבה לשים!

שני אלה היו ידועים פעם בשם צמד הרעים. השלישי — אריה (פפה) פלומן — הוא סטודנט למשפטים באוניברסיטה בירושלים, הידוע בקרב חבריו כזמר וכחוקר מעולה. יתכן כי דווקא בגלל תכונות האחרונה נבחר פפה כדי לקשט את עטיפת תקליט החיקוי. השבוע התברר, לדאבונו ליבם וכיסם של כל הגורמים, כי מרבית התקליטים, גם תקי לטי המקור וגם תקליטי החיקוי, נשארו עדיין במחסנים ובחנויות.

תקליט הטלפון נפל גם הוא קורבן לשפל הכללי במכירות, הפוקד לאחרונה גם ענפי מסחר אחרים. או בלשון השיר: ואין שום תוצאות, לכל ההוצאות!

הווי

● **קופיקו והגנב בישיהמזל.** בתל-אביב נעצר צעיר שגנב קופ ממועדון הנוער העובד, אחר שניסה למכור אותו לאדם ש' חרם, בשעתו את הקופ למועדון.

● **לחם חי.** ברמת-גן ערך מפגש בין קורת במאפיה מקומית, גילה ליד אחד מי תנורי האפייה 115 פקעות גלמים, שמונה חיפושיות-קמח ושישה זחלי-עש.

● **פעילות תגמול.** בנבצתיים הגיב בעל מכונת פרסית בצורה מידית על ריי שום דו"ח חנייה על-ידי שוטר: הוא נשך אותו ביד הרושמת.

● **"אדי-קיפוד".** בקריית-שמונה הוועד קה נידת משטרה על-ידי תושב מבוהל, שחשב כי רעש הנקישות שהסריד אותו אינו אלא נקישות פצצת-שעון מעשה ידי אל-פתח. נרגע כאשר החבלן המשטרתי פירק קופסת פח, שבתוכה נתגלה קיפוד לכוד, שהקיש בקוציו בנפנות הפח.

● **מה שמפתח מפתח.** בחיפה פסק בית-הדין הרבני כי על הבעל, שהוא בעל קטנוע, להשאיר את מפתחות הקטנוע בשעות הלילה בידי אשתו, על-מנת שתוכל להיות בטוחה כי הוא משתמש בקטנוע אך ורק לצורכי עבודתו ולא לצורכי יציאה ל-בילוי עם אשה אחרת, כטענתה.

(המשך מעמוד 25)
על שאלותיהם ועומד לרשותם במסירת ידע חדיש ומעודכן. כאשר לעיונים, הרי לא היתה שאלת הנוקד מחזור השאלה הקורנת היחידה, נוקד אחר, איש רחובות, רצה לדעת, "ב' מדויק", באיזו תכיפות מתייחסת העז וכמה זמן נמשכת הדרישה.

גם לשאלה זאת באה התשובה: המחזוריות הממוצעת אצל העז הישראלית המשובחת נעה בין 17 ל-22 ימים; ההתייחסות עצמה נמשכת, בממוצע 24-72 שעות. אבל אין לקבוע בשטח זה כללים מוחלטים ודרושה עין פקוחה של המגדל.

העין של מגדל העיונים הישראלי היא כל כך פקוחה וטובה, עד שלפני כמה שבועות יצא בדרך האוויר משלוח של 18 תיישים צעירים לטנוניה, כשהם כלואים במיכלי אלור-מיניום, מרופדים במזרני גומאוויר.

בעזרת תיישים אלה מתכוננת ממשלת סג' וניה להשביח את גזע עיויה, לרומם את קרן העז האפריקאית המצוייה.

פקידיםטאן

סדר צריך להיות

עיתונאי זריו גילה השבוע את הסיבה לצפיפות האיומה בגמל התעופה לוד, שהלי-כה וגדלה בחודשים האחרונים, עת נאלצו אלפי תיירים וחוזרים לחפש משך שעות את מזודותיהם ואחר כך לשאת אותן בעצי-מם אל שערי היציאה.

כאשר קבע האוצר בתקציב משרד התחבורה את סעיף הוצאות הסבלות לגמל ה' תעופה, היתנה, כי למען הסדר הטוב, חיי-בים להוציא בכל חודש, ללא יוצא מן ה' כלל, את החלק השנים-עשר של התקציב השנתי הכולל.

התוצאה: מספר הסבלים העומד לרשות עובדי נמל התעופה הוא קבוע והוא שווה בחודש דל-תנועה כינואר ורב-תנועה כיוני. ברור שבינואר אין לסבלים מה לעשות ובי-יולי אין הם יודעים מה לעשות ראשון.

עסקים

אז מהלכת עושים?

מעולם לא היתה לבלשים המוסיקאליים של ישראל תעסוקה כה רבה, כמו שהיתה להם בחודשים האחרונים. הם עקבו אחר אנשים, האזינו לשיחות, רשמו פרטים חשודים בפנקסייהם, כדי שלא ישמטו מן ה' זכרון, ודיווחו על כך לממונים.

גם הממונים עליהם לא התבטלו אף ל' רגע. הם ציפו פרט לפרט, וכשקיבלו תמור-נה מלאה על מצב העניינים, הועיקו מייד את יועציהם. ההוראה הסודית שנחתנו להם: הכינו הכל לקראת המיבצע הגדול! אסור לאחר! אסור לפגור!

אין תוצאות. ואמנם, המיבצע הגדול החל לרפוק בדיוק כפי המתוכנן. באותו ה' רגע שיצא לאור תקליט להקת הגנש ה' חיוור, שכלל את שיר הטלפון המפורסם, הוחל כבר בייצור שני תקליטים אחרים, בי-ביצוע שתי להקות אלמוניות, שכללו אף הם את אותו השיר. סיסמת המעתיקים היתה, בנוסף השיר עצמו: בכל המצבים / נשמור על עצבים / תמיד קורים ניסים!

הבקשות הרבות שהציפו את קול-ישראל, וההמונים שהחלו לנהור אל תוכניות הגנש החיוור, הוכיחו בבירור כי הטלפון נהפך ללהיט המבוקש ביותר של השנה (אז מה כעת עושים? עוד אסימון נשים / אני בשביל נשים / מוכן הרבה לשים). לכן עוררה ההצלחה את הרעיון להציף את ה' שוק בתקליטים והים ככל האפשר.

עשרה ימים אחרי צאתו של התקליט ה' מקורי, הופיעו בשוק שני החיקויים, אחד בהוצאת אולאי והשני בהוצאת חברת התק-ליט החיפאית, בהנהלתו של דוב זעירא (לשעבר אלוף הארץ בקרב חמש). פרט מעניין: גם המקור וגם החיקויים הוקלטו באולפני קול-ישראל בתל-אביב, אשר שמרו על האתיקה המקצועית, לא גילו לאף אחד מן השלושה את תוכניות השניים האחרים.

שלושת הגנשים החיוורים רגזו, אך הם היו חסרי-אונים מן הבחינה המשפטית. ה' חקיינים לא רימו אף אחד, לא הסתתרו מי-אחורי שמה של הלהקה המקורית. הם פשוט נקטו בטרק אחר: תקליט החיקוי של חברת התקליט, למשל, נושא על עטיפתו את השם "שיר הטלפון" באותיות גדולות, ואת שם הלהקה המבצעת — צמד השלושה — בי-אוחיות קטנות יותר. זה שהלהוטים אחר הלהיט יכולים להתבלבל, ולחשוב לרגע כי